

Ministerul Afacerilor Interne
Direcțiunea Generală a Securității Statului

Strict secret!
1951

Despre păstrarea și folosirea broșurii

Această broșură este strict internă și se păstrează în casa de fier.

Titularul care primește broșura, după ce o prelucrează, va da posibilitate lucrătorilor operativi interesați de a o studia, fără ca ei să aibă dreptul de a copia și multiplica acest material.

Broșura se dă pentru studiu contra chitanță.

Când studiul durează mai multe zile, broșura va fi înapoiată la terminarea serviciului, titularului, pentru a o închide în casa de fier.

Directorii regionali, locțiitorii lor, șefii de servicii și de secții vor controla periodic existența broșurii și condițiile de păstrare a ei de către cei ce o dețin.

În caz de mutare din muncă, tovarășul care deține broșura o va preda cu proces verbal aceluia care preia acea muncă.

Directiva despre munca cu agentura

Arma de bază și hotărâtoare a organelor Securității Statului, în lupta împotriva activității de subminare dusă de serviciile de informații imperialiste și de reacțiunea internă, este rețeaua de informatori bine organizată.

Cantitatea și calitatea rețelei informative folosite de organele Securității Statului, justa ei plasare pe probleme (legionari, culte, deblocați ș.a.m.d.) și obiective (întreprinderi, instituții, institute ș.a.m.d.), educarea și folosirea informatorilor, determină rezultatele muncii de prevenire, depistare și lichidare la timpul oportun și cât mai complet a activității criminale dusă în țara noastră de elementele dușmănoase.

Cu toate acestea, mulți dintre lucrătorii operativi* ai unităților Securității Statului, atât din Centrală, cât și din Regiuni, se ocupă insuficient și greșit cu munca de recrutare a informatorilor, din care cauză multe dintre sectoarele importante ale activității rămân neacoperite cu informatori, calitatea rețelei informative este nesatisfăcătoare, educarea informatorilor este absolut insuficientă, iar descoperirea și folosirea aptitudinilor și posibilităților contrainformative ale informatorilor se face într-o măsură prea mică.

Studierea prealabilă a persoanelor recrutabile nu se adâncește, iar controlul muncii informatorilor, de regulă, se efectuează sporadic, din care cauză rețeaua informativă are mult balast și un număr însemnat de indivizi dubioși.

Astfel:

- Informatorul „Vasile”, care ocupa un post de răspundere într-un minister, a fost recrutat la el acasă pe baza unor investigații incomplete care stabileau în mod greșit că este „un element cinstit, liniștit și cu un trecut nepătat”.

* Toți ofițerii și sergenții ce se ocupă cu munca operativă (nota DGSS).

Cu această ocazie a folosit metoda recrutării prin convingere și informatorul a început să lucreze activ, îndeplinind misiunile încredințate cu „conștiinciozitate”.

Nici după recrutare informatorul nu a fost verificat pentru a se vedea care este activitatea lui.

Între timp, fiind urmărit pe altă linie, a fost arestat și s-a stabilit că a fost spion englez. Faptul că a acceptat să colaboreze cu organele noastre, l-a făcut numai pentru a-și camufla adevărata sa activitate. El dădea numai informații de suprafață, fără vreo valoare deosebită și în același timp a dezinforma organele noastre, punându-ne pe o pistă falsă pentru a ne abate de la descoperirea agenturii dușmane din obiectivul respectiv.

- Pentru a avea informatori într-un obiectiv care rămăsese descoperit, s-a trecut la recrutarea a două elemente fără o prealabilă verificare și studiu.

Cei recrutați s-au grăbit a da angajamente, iar fișele lor au fost întocmite de organele noastre, nu în urma unor investigații, ci pe baza autobiografiilor date de ei.

Din cauza recrutării făcută în grabă, nu s-a căutat a se crea în conștiința informatorilor dorința de a colabora cu organele noastre în mod sincer și de a păstra totodată o perfectă conspirativitate asupra misiunii lor.

În aceste condițiuni, informatorii și-au deconspirat munca, s-au dus la secțiile de cadre respective, arătând ce misiune primiseră și în scurt timp, în toată instituția se știa că cei doi sunt informatori ai Securității.

Informațiile date de ei, în majoritatea lor nu au putut fi folosite și în general erau fără valoare.

Într-o comună din Regiunea Botoșani a fost semnalat un grup subversiv, care se ocupa cu difuzarea de manifeste. Din acest grup au fost identificați un profesor și studentul Vasile Marin.

Organele noastre, fără să facă un studiu amănunțit asupra persoanei care trebuia recrutată în grupul respectiv, a trecut la recrutarea studentului, folosindu-se o scrisoare compromițătoare, pe care acesta o scrisese unui coleg al său de la Timișoara.

În timpul recrutării, în loc să i se ia declarații, din care să rezulte toată activitatea depusă de el, să se studieze poziția și posibilitățile acestuia în grup, precum și situația lui familiară, școlară etc, pentru a-l lega cât mai temeinic de a-și duce la bun sfârșit munca, s-a stat de vorbă cu el foarte superficial, i s-a luat un angajament incomplet și a fost pus în libertate, fără să fie supravegheat sau pus în filaj ca să se verifice sinceritatea lui față de noi.

După ce a fost pus în libertate, Vasile Marin a mers și a anunțat pe ceilalți membri ai organizației, dispărând toți de la domiciliu. În acest fel întreaga acțiune a fost ratată.

- Fostul Serviciu de Securitate Câmpulung-Muscel, a primit în anul 1949 de la Dorobanțu Ilie, fiu de moșier exprop[ri]at, informația că o serie de doctori din Câmpulung-Muscel, din București și Orașul Stalin, au format o organizație subversivă, denumită „Partidul Român Democrat Creștin”.

După o verificare de circa șase luni de zile, în care timp a trebuit să facă 3 recrutări, s-a stabilit de către Direcțiunea Generală, că Dorobanțu Ilie, în scopul de a obține atât pentru el, cât și pentru familia sa, protecția organelor de Securitate din Câmpulung-Muscel, a inventat cazul – organizația „Partidul Român Democrat Creștin”.

- Informatorul „Vâlcea”, recrutat în bune condițiuni, pe bază de material compromițător, a acceptat să colaboreze cu organele noastre.

Deși se cunoșteau posibilitățile lui de informare, totuși a fost lăsat să dea informații la întâmplare, fără să fie instruit și dirijat.

În aceste condițiuni, informatorul a dat organelor noastre note cu banalități lipsite de importanță, deși era de bună credință și putea să dea alte informații ce puteau interesa Securitatea Statului în mod direct.

Ulterior, verificându-se dosarul lui și văzându-se materialul dat, precum și cercul lui de prieteni și cunoscuți, informatorul a fost chemat și instruit.

Dându-i-se misiuni concrete, arătându-i-se ce are de făcut, în scurt timp informatorul a devenit un element de valoare, furnizând material prin care demasca elemente dușmane.

- D.G.S.S. Regiunea Sibiu a avut ca informator în problema P.S.D.I. pe numitul Săndulescu Ion (arestat).

La cercetările făcute asupra grupului subversiv al colonelului Gheorghiu din București, s-a stabilit că Săndulescu Ion, în tot timpul cât a avut calitatea de informator al Securității Sibiu, se întâlnea și discuta cu legionarul Stăncescu Andrei din grupul lui Gheorghiu, cunoscând în amănunțime activitatea pe care acesta din urmă o desfășura prin difuzarea de manifeste.

Săndulescu Ion, în rapoartele pe care le făcea către Securitatea Sibiu, a arătat că nu are cunoștință de vreo activitate subversivă, sau de elemente dușmănoase regimului nostru.

- Informatorul „Brăiloiu” al D.G.S.S. Regiunea București, a furnizat material din conținutul căruia rezulta că, în cadrul problemei, există o acțiune întreprinsă de o serie de social-democrați, care erau arătați că au legături și cu elemente din străinătate.

Informatorul, care era un element decăzut din punct de vedere moral, bețiv, dându-i-se 15.000 lei pe lună, a căutat să furnizeze aceste informații eronate, pentru a nu-și pierde sursa de venituri.

- Fiind informații că studentul P[...] din București, face parte dintr-o organizație subversivă, care are legături cu bande din munți, s-a recrutat amanta acestuia, eleva N[...].

Eleva în cauză, nu a fost suficient instruită și nu s-a ținut seamă de sentimentele care o legau de P[...]. Astfel, după recrutare, ea a luat legătura cu studentul și l-a pus în cunoștință de cauză, divulgându-i sarcina care i s-a trasat de către organele noastre de Securitate și comunicându-i cele aflate în legătură cu el de la Securitate.

La întâlnirile pe care eleva le-a avut cu organul de Securitate, aceasta venea însoțită de studentul Petre I. Petre, care era lăsat puțin mai departe de punctul unde avea loc întâlnirea.

În scopul lichidării lipsurilor din munca cu informatorii și organizării unei munci juste cu aceștia, Direcțiunea Generală a Securității Statului dispune următoarele:

I. Categoriile rețelei de informatori

Rețeaua de informatori, care execută munca de depistare și demascare a activității criminale dusă de elementele dușmănoase în țară, poate fi împărțită în trei categorii principale:

1. Informatori necalificați.

Informatorii necalificați sunt acei informatori care, din însărcinarea organelor Securității Statului depistează persoanele suspectate de activitate dușmănoasă, clarifică starea de spirit și purtarea acestora, descoperă și comunică date în privința a tot felul de lipsuri și evenimente din cadrul obiectivelor și problemelor deservite de serviciile noastre informative (manifeste, inscripții, accidente, acțiuni cu aspect de sabotaj ș.a.m.d.), însă acești informatori necalificați, fiind lipsiți de aptitudini și

posibilități contrainformative, iar câteodată și de experiență, nu au posibilitate să pătrundă în mijlocul elementelor subversive și să ducă acțiuni informative împotriva lor.

De obicei, informatorii necalificați se recrutează din rândul cetățenilor patrioți.

2. Informatori calificați.

Informatorii calificați sunt acei informatori care, prin aptitudinile, trecutul și legăturile lor, au posibilitatea să pătrundă în mijlocul elementelor subversive și să ducă acțiuni informative împotriva acestora. Adeseori, organele Securității Statului recrutează astfel de informatori din mijlocul elementelor străine de clasa muncitoare sau compromise prin legăturile sau activitatea lor criminală dusă împotriva Republicii Populare Române.

Informatorii calificați pot fi recrutați și din rândurile elementelor patriotice, care se găsesc în mijlocul persoanelor ce au legături cu elementele subversive și pot pătrunde în mijlocul lor, având posibilitatea să ducă acțiuni informative împotriva acestora. Ei au ca acoperire o legendă studiată în mod detaliat, care îi caracterizează ca elemente străine de clasa muncitoare, ce au legături cu elementele subversive, sau duc o activitate criminală.

3. Rezidenți.

Rezidenții sunt colaboratorii acoperiți (neîncadrați în state) ai organelor Securității Statului, care conduc activitatea rețelei de informatori necalificați ce le-a fost transmisă în vederea legăturii, în obiectivele și problemele deservite de organele Securității Statului. Ei se recrutează din rândul membrilor de Partid verificați, membrilor U.T.M. și numai în cazuri excepționale din rândul informatorilor fără de partid, aparținând categoriei sociale mai apropiate de clasa muncitoare, care au fost verificați în munca practică și și-au dovedit devotamentul, atitudinea disciplinată și aptitudinile lor în munca contrainformativă.

Rezidentului nu i se predă întreaga rețea de informatori din sectorul respectiv. Cei mai capabili informatori continuă să țină legătura cu organele Securității Statului în vederea verificării activității rezidentului și a informatorilor lui. Rezidentul nu poate fi folosit pentru recrutarea de informatori, ci numai pentru studierea și pregătirea anumitor persoane în vederea recrutării.

II. Pregătirea în vederea recrutării și recrutarea informatorilor

Recrutarea informatorilor este o muncă complicată și de răspundere. De calitatea și rezultatele studierii candidatului la recrutare, de metoda ce este folosită la recrutare și de însuși procesul recrutării, depind în mare măsură roadele activității informatorilor. Lucrătorul operativ care se ocupă cu crearea rețelei de informatori în obiectivele și problemele deservite, trebuie să hotărască înainte de toate, cu ce scop și în vederea îndeplinirii căror sarcini concrete este necesar informatorul. După soluționarea acestei probleme de o importanță deosebită, lucrătorul operativ fixează persoanele care au posibilitatea să ne informeze asupra activității sectoarelor și obiectivelor, instituțiilor și întreprinderilor, ce interesează organele Securității Statului sau să studieze anturajul și legăturile subversive, de prietenie, de serviciu și rudenie, a persoanelor ce ne interesează. După stabilirea acestor date, fixează candidaturile în vederea recrutării, studiindu-le în mod amănunțit și complet.

În timpul studierii este necesar să stabilească următoarele:

a) Datele biografice ale persoanei ce urmează să fie recrutată, precum și legăturile în producție și la domiciliu;

b) Date despre nivelul de pregătire culturală și politică, precum și date despre părerile și manifestările politice ale celui vizat;

c) Date despre aptitudinile și capabilitatea pentru munca contrainformativă (inteligentă, capacitatea de a lega cunoștințe și de a câștiga încrederea, capacitatea de a găsi cea mai justă soluție într-o situație complicată ș.a.m.d.);

d) Date despre părțile negative ale celui ce urmează să fie recrutat (decăderea morală, pălăvrăgeala, nesinceritatea, indisciplina, lipsurile fizice și altele);

e) Date despre activitatea lui criminală din trecut sau, posibil, cea prezentă.

Strângerea datelor necesare se efectuează pe căi oficiale, precum și cu ajutorul informatorilor, filajului, interceptărilor și tehnicii operative, în funcție de necesitate și în măsura posibilităților.

După studiul amănunțit al datelor acumulate asupra celui ce urmează să fie recrutat, lucrătorul operativ poate să facă cunoștință personal cu informatorul, invocând un motiv plauzibil, iar după aceasta stabilește metoda pe care persoana vizată va fi chemată în vederea recrutării, precum și însăși metoda de recrutare.

De obicei, în munca practică se folosesc două metode de recrutare: pe baza convingerilor patriotice ale celui vizat, arătându-i-se necesitatea de a da ajutor organelor Securității Statului în lupta împotriva dușmanilor poporului muncitor; pe baza materialelor compromițătoare asupra activității subversive sau de drept comun a celui vizat, dusă în trecut sau în prezent, împotriva regimului de democrație populară din Republica Populară Română. În timpul recrutării celui vizat pe baza materialelor compromițătoare, la început este necesar ca activitatea dușmănoasă sau criminală a celui vizat să fie în întregime demascată și toate mărturiile lui să fie consemnate în scris. După aceasta, pe baza mărturiilor lui, să i se propună colaborarea cu organele Securității Statului, pentru a se putea reabilita în fața poporului muncitor și a organelor Securității. Celui care nu va mărturisi activitatea lui criminală și nu va regreta aceasta, nu i se va propune să colaboreze cu organele Securității Statului, deoarece, cu toate că el își va propune cu mare plăcere serviciile sale, totuși, în mod practic el nu va lucra, ci inevitabil va duce la infiltrarea în rețeaua informativă a elementelor dușmănoase.

Recrutarea informatorilor și mai ales a informatorilor pe baza materialelor compromițătoare, trebuie să fie încredințată numai lucrătorilor operativi experimentați și de conducere.

Recrutarea informatorilor necalificați și îndepărtarea lor din rețeaua informativă, se face numai în baza aprobării șefilor birourilor și serviciilor raionale și orașenești, precum și a șefilor de servicii și a loțiitorilor lor din aparatul central și din Regionale.

Recrutarea informatorilor calificați și a rezidenților, cât și îndepărtarea lor din rețeaua informativă, se face cu aprobarea Directorilor Regionali și a loțiitorilor lor, precum și a Directorilor și loțiitorilor lor din aparatul central.

Recrutarea informatorilor și a rezidenților în condițiunile corespunzătoare, poate fi efectuată la locurile lor de muncă, la domiciliile lor, la sediile diferitelor instituții și în unele cazuri la sediile organelor de Miliție, unde cel vizat va fi chemat sau invitat, invocând un motiv plauzibil și pe măsura posibilităților, cât mai natural.

Recrutarea informatorilor calificați din rândul membrilor formațiunilor dușmănoase, sau dintre cei care au legături cu aceștia, se face adeseori prin ridicarea secretă a celor vizați, păstrând cea mai strictă conspirativitate față de enturajul lor.

În timpul recrutării informatorului din rândul elementelor dușmănoase, se întâmplă ca procesul recrutării să dureze 24 ore sau chiar mai mult, în care timp persoana care urmează să fie recrutată, este reținută până la rezolvarea cazului. Ridicarea secretă a celui vizat pentru recrutare, trebuie să fie efectuată în asemenea

condițiuni și în timpul când lipsa persoanei vizate de la serviciu sau de acasă, în cursul uneia sau câtorva zile, n-ar părea suspectă persoanelor cu care cel vizat întreține legături criminale sau alt fel de legături. (Se va alcătui legenda plecării lui în deplasare, la sanatoriu sau la casele de odihnă în vederea tratamentului, la cunoscuți sau rudele sale ș.a.m.d.). Recrutarea informatorilor, de regulă se încheie prin luarea unui angajament scris, în care respectivul se obligă, în mod voluntar, să colaboreze cinstit cu organele Securității Statului și să păstreze cea mai strictă conspirativitate în munca lui informativă. În angajament se va arăta că informatorul este prevenit de responsabilitatea ce o poartă în cazul divulgării legăturii lui cu organele Securității Statului și a metodelor lor de muncă.

III. Educarea și munca cu informatorii

Terminând recrutarea, lucrătorul operativ trebuie să instruiască în mod amănunțit informatorul în privința purtării lui față de rudele sale și alte legături ale sale, pentru a nu se deconspira față de ei. De obicei, la primele întâlniri lucrătorul operativ trasează sarcini și primește de la informator note în scris, în care acesta comunică toate datele compromițătoare ce le cunoaște asupra legăturilor sale. La aceste întâlniri, lucrătorul operativ nu îndreaptă atenția informatorului asupra persoanelor urmărite de organele noastre, în afară de cazul când acesta, din proprie inițiativă, ne comunică unele date ce ne interesează. Informațiile primite de la informator trebuie să fie analizate și verificate în mod amănunțit. Tot în acest timp, purtarea și acțiunile informatorului trebuie să fie supravegheate cu mare atenție, deoarece după recrutare, în majoritatea cazurilor, informatorul trece printr-o criză psihică, iar lucrătorul operativ este dator să-l aducă la starea normală, în care scop este necesar ca primele întâlniri cu informatorul să aibă loc la intervale de timp de 2-4 zile, sau, în unele cazuri, și mai des.

După ce lucrătorul operativ se va convinge de sinceritatea și atitudinea cinstită față de muncă a informatorului, se va putea trece la folosirea lui normală și activă în acțiunea informativă ce se duce asupra persoanelor ce interesează organele Securității Statului. Munca cu informatorii poate fi socotită că se duce în mod normal atunci când întâlnirile lucrătorilor operativi cu informatorii și mai ales cu cei calificați și rezidenții vor avea loc în condițiunile corespunzătoare, în casele conspirative și de întâlnire ale organelor Securității Statului.

La întâlnirile cu informatorii, lucrătorul operativ trebuie să se prezinte cu sarcini concrete și dinainte stabilite, care să fie de asemenea aprobate de conducere, pe care să le transmită informatorului, precum și cu unele probleme pe care urmează să le lămurească cu informatorul ș.a.m.d.

În munca cu informatorii calificați, să se practice prelucrarea sarcinilor pentru acești informatori în scris și după ce aceștia vor lua cunoștință de conținutul lor, vor semna, confirmând că au înțeles sarcinile ce li se încredințează. Primind de la informatori notele informative, lucrătorul operativ va trebui să le citească cu mare atenție la locul de întâlnire, clarificând toate chestiunile nelămurite, care sunt în legătură cu îndeplinirea sarcinii încredințate și, în caz de necesitate, va arăta informatorului lipsurile lui față de elementele asupra cărora se duce acțiunea informativă, iar după aceasta îl va instrui în mod amănunțit asupra mijloacelor de îndeplinire a sarcinilor următoare, pentru ca astfel informatorul să fie complet edificat asupra sarcinii ce i se încredințează.

Terminând rezolvarea acestor chestiuni, este bine ca lucrătorul operativ să se intereseze de creșterea nivelului politic și cultural al informatorului, să-l ajute în

clarificarea problemelor pe care acesta nu le înțelege, să se intereseze de felul de viață al informatorului și de relațiile lui cu cunoscuții și rudele sale, iar în cazul ivirii unor greutăți, să-l ajute să le îndepărteze.

Însă lucrătorul operativ nu trebuie să facă în mod anticipat nici un fel de promisiuni informatorului.

Pentru ca lucrătorul operativ să poată îndepărta în mod just și la timpul său lipsurile constatate la informator, el însuși trebuie să se ocupe cu ridicarea sistematică a cunoștințelor sale culturale, politice și speciale.

În timpul întâlnirilor cu informatorul, lucrătorul trebuie să aibă ținuta îngrijită, să fie politicos, punctual și disciplinat, să rezolve după o matură gândire problemele ridicate de informator în legătură cu munca lui, sau în legătură cu situația internă și internațională. În timpul discuției cu informatorii, lucrătorul operativ nu trebuie să-și creeze o atmosferă accentuată de conducător față de subordonatul său – informatorul, dar nici să nu creeze familiarisme. Respectând aceste reguli, lucrătorul operativ se va bucura fără îndoială de autoritate față de informator și aceste calități ale lui se vor oglindi în conduita și activitatea informatorului.

IV. Casele de întâlniri și conspirative ale organelor Securității Statului

Este necesar ca întâlnirile cu informatorii și mai ales cu informatorii calificați și cu rezidenții, să aibă loc de regulă în casele conspirative și de întâlniri.

Casa conspirativă este un apartament – la dispoziția organelor Securității – în care au loc întâlnirile lucrătorilor operativi cu informatorii. Aceste case trebuie să fie bine conspirate de vecini, sub formă de locuință, instituții sau întreprinderi.

Amenajarea acestor apartamente trebuie să corespundă metodei de conspirare. Să zicem că o casă conspirativă este conspirată ca o casă de locuit. Atunci toată amenajarea și mobila ei trebuie să corespundă unei case de locuit, în care să locuiască un om de al nostru verificat (o femeie în vârstă – pensionară, membru P.M.R. ș.a.m.d.), care în mod formal va trece drept proprietarul acestui apartament.

Casa de întâlnire este un apartament, proprietatea unei persoane particulare, o întreprindere sau instituție, care în baza unei convenții este folosită vremelnic de organele Securității Statului pentru munca informativă.

Când se ia o hotărâre de a institui o casă de întâlniri, este necesar să se studieze și verifice din toate punctele de vedere proprietarul acesteia, să se studieze planul apartamentului cu intrările și ieșirile lui (este de dorit ca să existe intrări și ieșiri separate), să se verifice toți vecinii și numai după aceasta să se ia o hotărâre în vederea recrutării proprietarului ca gazdă a casei de întâlniri. Instituirea caselor de întâlniri se face cu aprobarea Directorilor Regionali și locțiitorilor lor, precum și a directorilor și locțiitorilor lor din aparatul central. Referatele în care se arată necesitatea de a recruta gazdele caselor de întâlniri, alcătuirea dosarelor personale și evidențele respective asupra acestora, se întocmesc la fel ca și pentru informatorii pe care îi recrutăm în vederea ducerii acțiunii informative.

V. Verificarea muncii informatorilor

Verificarea muncii informatorilor este o condițiune obligatorie în munca cu informatorii.

Sunt supuși verificării toți informatorii și rezidenții, indiferent de încrederea pe care o avem în ei. Ea se efectuează prin introducerea sau recrutarea de informatori

paraleli în acțiunile, obiectivele și problemele deservite de ei, folosind filajul, interceptările și mijloacele tehnice operative.

În momentul sesizării că un informator s-a deconspirat în fața obiectivului asupra căruia se duce acțiunea informativă, sau că este vorba de dezinformare sau duplicitate din partea lui, este necesar să se ia imediat hotărârea de a scoate acest informator din acțiunea informativă, invocând un motiv plauzibil, de a-l îndepărta din rețeaua informativă, de a-l pune sub supraveghere, sau de a-l aresta.

VI. Retribuirea informatorilor

Informatorii și rezidenții pot fi retribuiți pentru munca dusă de ei în vederea depistării și demascării elementelor dușmănoase în țară.

Retribuirea nu poate fi un salariu fixat dinainte și acordat lunar, ci sub forma unor sume de bani acordate periodic și câteodată sub forma unor pachete sau cadouri în alimente sau îmbrăcăminte. Suma retribuită este determinată de valoarea materialelor date nouă de informatori și rezidenți. Șefii de birouri, servicii orășenești și raionale, au dreptul să acorde retribuiri până la 3.000 lei, șefii de servicii din Regionale și Centrală – până la 5.000 lei, iar Directorii Regionali și Directorii din Centrală – până la 10.000 lei. În cazuri speciale, când retribuirea unui agent depășește suma de 10.000 lei, șeful biroului, serviciului, direcției respective, înaintează Directorului General al DGSS, sau loțiitorilor săi un raport, arătând cauzele care necesită acordarea acestei retribuiri, iar Directorul General al DGSS, sau loțiitorii săi, vor aprecia dacă este necesar să se acorde suma cerută. Pentru orice retribuire se va lua de la informator o chitanță pentru suma acordată. Pe verso chitanței, lucrătorul operativ care a acordat retribuirea, trebuie să menționeze când, de către cine și pentru ce s-a acordat retribuirea (însă fără deconspirarea obiectivelor asupra cărora se duce acțiunea informativă).

De exemplu: „pentru primirea de materiale valoroase la dosarul Nr. ..., pentru descoperirea elementelor dușmănoase din cutare obiectiv sau cutare problemă”. Chitanța astfel vizată de șeful biroului, serviciului, direcției respective servește ca document contabil pentru justificarea sumelor cheltuite.

În unele situații operative se ivește câteodată necesitatea ca o oarecare sumă de bani să fie acordată informatorului fără chitanță. În aceste cazuri, lucrătorul operativ înaintează șefului său respectiv un raport, motivând necesitatea acordării retribuiri în bani, alimente sau îmbrăcăminte și cerând aprobarea de a acorda retribuire fără a lua chitanță din partea informatorului. În asemenea cazuri, ca document contabil ce justifică acordarea retribuiri, va servi o adeverință alcătuită de lucrătorul operativ și vizată de șeful respectiv. Retribuirea pentru folosirea caselor de întâlniri se fixează cu proprietarul apartamentului la închirierea lui. Gazda casei de întâlniri va da de asemenea chitanță, certificând primirea retribuiri. Retribuirile acordate fără respectarea acestor norme nu pot fi socotite ca documente contabile.

Volumul fondurilor destinate retribuiri în bani a muncii informative se fixează: pentru Regiuni și Direcțiile Centrale de către Directorii Regiunilor și Directorii din aparatul central, cu aprobarea Directorului General sau a loțiitorilor săi; iar pentru birourile și serviciile orășenești și raionale de către conducătorii direcțiilor respective.

Pe viitor, normele menționate în prezenta directivă sunt obligatorii în timpul recrutărilor și muncii cu informatorii și rezidenții. Retribuirea informatorilor din rețeaua informativă existentă conform noilor directive, se va aplica în mod treptat, până la 1 august a.c.

Ministru Adjunct
General Locotenent
Pintilie Gheorghe
